

РЕШЕНИЕ

№ 7378

гр. с., 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: д.р.

при участието на секретаря в.к.

като разглежда докладваното от д.р. Гражданско дело № 20231110153656 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ЗЗДН.

Образувано е по молба с вх. № 272417/02.10.2023 г., подадена от Й. А. С., ЕГН *****, с искане за налагане на мерки за защита по ЗЗДН срещу бившия съпруг на молителката - С. В. С., ЕГН *****, за извършени от него актове на домашно насилие спрямо молителката.

В молбата за защита и уточнителната молба, включително и предвид уточнения, направени в открито заседание на 18.01.2024 г., се твърди, че на 01.09.2023 г. ответникът е влязъл в магазина, в който работи молителката, находящ се в гр. с., ж.к. „Д.“, бл. 27, вх. „Б“, партер, взел е документи и е казал, че отива да среже вратата на апартамента и да изхвърли дрехите й, като е казал, че е викнал полиция, която щяла да дойде в 10,00 часа. Впоследствие, около 10,00 часа сутринта молителката отишла до апартамента в ж.к. „М.“, бл.101, ап. 151, където на място нямало полицаи, а ответникът режел вратата с флекс. Молителката взела нотариалния акт от апартамента и се върнала в магазина. Следобед на същата дата ответникът влязъл в магазина, крещял, че иска документите си, започнал да рови в шкафове в магазина и започнал да дърпа чантата на молителката, като тя също я дърпала и двамата не искали да я пуснат. Това се случило в присъствието на свидетеля ф.х.м. След това молителката отново повикала полиция и дошъл полицейски патрул. Сочи се също, че на 21.09.2023 г., в 19,30 часа и на 02.10.2023 г., в 06,45 часа, молителката видяла ответника да

се крие зад дърветата и паркираните коли срещу входа на бл. 101 в ж.к. „М.“, в който същата живее, и да я наблюдава. Навежда се, че на 01.09.2023 г. ответникът е бил под въздействие на алкохолно опиянение, че притежава два газови пистолета, както и че е налице издадена през 2012 г. заповед за защита, с която му е наложена мярката по чл. 5, т. 1 ЗЗДН.

Ответникът в съдебно заседание оспорва молбата за защита, като не оспорва част от фактическите твърдения.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на производството:

Молбата за защита е подадена от лице, което твърди, че лично е пострадало от акт на домашно насилие, поради което съгласно чл. 8, т. 1 ЗЗДН е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирано за това лице. Молителката твърди, че ответникът е неин бивш съпруг, поради което същият е процесуално легитимиран да отговаря по молбата за защита на основание чл. 3, т. 1, предл. второ ЗЗДН. Молителката твърди, че на 01.09.2023 г., 21.09.2023 г. и 02.10.2023 г. ответникът е извършил спрямо нея актове на домашно насилие, молбата до съда е подадена на 02.10.2023 г., поради което е спазен преклузивният срок по чл. 10, ал. 1 ЗЗДН и молбата е допустима.

По основателността на молбата:

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗЗДН „домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство” - съгласно това определение актът на домашното насилие представлява специален деликт, поради което и за него следва да са налице характеристиките на непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД: виновност и противоправност на деянието на извършителя.

По делото е отделено като безспорно, че страните са бивши съпрузи /което се установява и от представеното по делото решение за развод на л. 8-12 от делото/, поради което ответникът притежава материалната легитимация да отговаря по молба за защита по ЗЗДН съгласно чл. 3, т. 1, предл. второ ЗЗДН. По делото е отделено като безспорно и че на 01.09.2023 г. между тях е възникнал спор по повод нотариален акт за собствеността на ап. 151 в бл. 101 в гр. с., ж.к. „М.“, обитаван от молителката; че ответникът следобед на 01.09.2023 г. е влязъл в магазина, в който работи молителката, и е казал, че иска

документите си и е дърпал чантата ѝ; както и че на неустановена дата след 01.09.2023 г. ответникът е стоял на място в близост до бл. 101 в гр. с., ж.к. „м.“, рано сутринта - около 07,00 часа.

По делото е представена декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която е посочено, че на 01.09.2023 г. ответникът е отишъл на работното място на молителката, ровел по шкафовете и търсел документи, взел чантата ѝ и „излязъл“ във физическа схватка с молителката, която на няколко пъти заключвала магазина, защото било невъзможно да работи и не искала хората да гледат какво се случва и да виждат притеснението и сълзите ѝ. Декларирано е също, че ответникът заплашвал да среже вратата на дома ѝ и да изхвърли вещите и дрехите ѝ. Когато молителката отишла да види какво се случва, ответникът режел вратата на дома ѝ с флекс. На няколко пъти го виждала да се крие зад дърветата в парка и зад паркираните коли, включително и на 02.10.2023 г. /датата на подписване на декларацията/. Достоверността на декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН съдът намира да не се опровергава от събраните по делото доказателства. Същата обаче е непълна, доколкото не са декларирани за всеки от твърдените актове на домашно насилие обстоятелства относно времето, мястото и начина на извършване на процесните актове на домашно насилие. Освен това, на акта на домашно насилие от 01.09.2023 г. са присъствали очевидци /св. ф.м./, поради което в тази си част декларацията не може да се ползва от придадената ѝ с разпоредбата на чл. 13, ал. 3 ЗЗДН доказателствена стойност.

Събрани са показанията на свидетеля ф.м., която страните не оспорват да е присъствала на инцидента на 01.09.2023 г., от които се установява, че между страните, в магазина, в който работи молителката, е възникнал спор относно документи, като и двамата са дърпали чантата на молителката. Съдът обаче намира показанията на св. м. за недостоверни и не ги кредитира, тъй като намира, че същите възпроизвеждат факти, които дори не се твърдят от молителката. Нито в първоначалната, нито в уточнителната молба, нито при поясненията и допълненията в открито съдебно заседание на 18.01.2024 г. по реда на чл. 143, ал. 2 ГПК, молителката не твърди молителката да е била блъскана от ответника по краката, в какъвто смисъл е изнесеното от св. м. при проведения разпит в открито заседание на 29.02.2024 г. „Физическата схватка“, както пояснява в първото по делото открито заседание молителката, се изразява в дърпането на чантата ѝ от ответника. Освен това, прави впечатление, че свидетелката сочи в показанията си първоначално, че е казвала само на ответника да не прави така, а впоследствие заявява, че е казвала и на двамата да спрат. Предвид горното съдът намира показанията на тази свидетелка за недостоверни, поради което не им дава вяра и не ги взема предвид при формиране на вътрешното си убеждение.

Постъпило е писмо от Дирекция „Национална система 112“, видно от което на спешния телефон на 01.09.2023 г. са постъпили четири обаждания от молителката, от телефон 0878477494 – в 14,33 часа, в 15,35 часа, в 20,14 часа и в 20,29 часа.

По изложените мотиви съдът намира молбата за неоснователна поради недоказване на описаните в нея деяния на ответника, които да представляват акт на домашно насилие спрямо молителката. Единственото, което се установява по делото, е наличието на спор между страните във връзка с ползването на обитаван от молителката жилищен имот, като в тази връзка между тях е възникнал спор, при който и двамата са искали да държат у себе си нотариален акт за покупката на този имот от ответника преди брака им, като са се дърпали за чантата на молителката, в която същата била поставила нотариалния акт. Производството по ЗЗДН е силно рестриктивно и следва да служи за разрешаване на други имуществени или между личностни конфликти между страните. В случая и предвид обстоятелството, че по делото не беше доказано при условията на главно и пълно доказване извършването на процесните актове на домашно насилие от страна на ответника спрямо молителката, молбата за защита следва да бъде отхвърлена.

По разноските.

Претенция за присъждане на разноски не е предявена, поради което и съдът не следва да се произнася в тази насока. С оглед изхода на делото следва да бъде осъдена да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса за производството в размер на 25,00 лв. на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба по чл. 8, т. 1 ЗЗДН с вх. № 272417/02.10.2023 г., депозирана от Й. А. С., ЕГН *****, срещу С. В. С., ЕГН *****, по повод твърдени актове на домашно насилие от 01.09.2023 г., 21.09.2023 г. и 02.10.2023 г., като **ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА.**

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН Й. А. С., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на 25,00 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в седемдневен срок, считано от връчването му на страните /чл.17, ал. 1 ЗЗДН/.

Съдия при Софийски районен съд: _____